

Бодљикаво часе

БЕОГРАД, СУБОТА 18 АПРИЛ 1942

БР. 21 — ГОД. II

Уредништво и Администрација,
Београд, Јакшићева 4-а/II
ПРИМЕРАК 2.— ДИНАРА
Претплату прима «Пресек» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Генерал бежаније брани Аустралију

Мелбурн, априла. — Бранилац Филипина амерички генерал Мак Артур стигао је авionom после „успешне одbrane” Филипина да одбрани и Аустралију.

Од два генерала бежаније, Ва- вела и Мак Артура Аустралија има „ретку срећу” да је брани амерички генерал, а Американци имају прилике да запоседну празни континент пре него што стигну Јапанци.

АНГЛОСАКСОНСКИ РИВАЛИ

1939 године енглеска ратна дез-
виза била је:

Ми ћемо се борити до послед-
њег Француза.

1942 године ову енглеску дез-
визу преотели су Американци и стилски је овако американизира-
ли: — Ми ћемо се борити до по-
следњег Енглеза, њихових ко-
лонија и до последњег бор-
шевика!

ДЕБЕЛА ПАРНИЦА

Делхи, априла. — Поново по-
кронута парница између Индије и Енглеске дошла је на мртву тачку, јер су акти толико наго-
милани и дебели да и сам нови артијар Сер Крипс није могао да се снађе.

Нервиран и озлојеђен Сер Крипс је на последњој конференцији са претставницима Индије узвикнуо:

— Видим ја да ће ову парни-
цу неко трећи да пресуди.

КАД НОВИНАР ГЛЕДА У ПАСУЉ

Познати и досетељиви англосак-
сонски новинар Книбербокер написао је чланак у „Вашингтон-
Посту” да он зна за идуће ратне циљеве Јапана, јер је гледао у пасуљ.

Тако он зна, да један од иду-
ћих напада Јапанаца треба да буде или Аустралија или Аљаска и Алеuti, прецизно баш не може да каже место, јер се није видело добро у пасуљу.

У ЦЕСАРСКОМ СТИЛУ

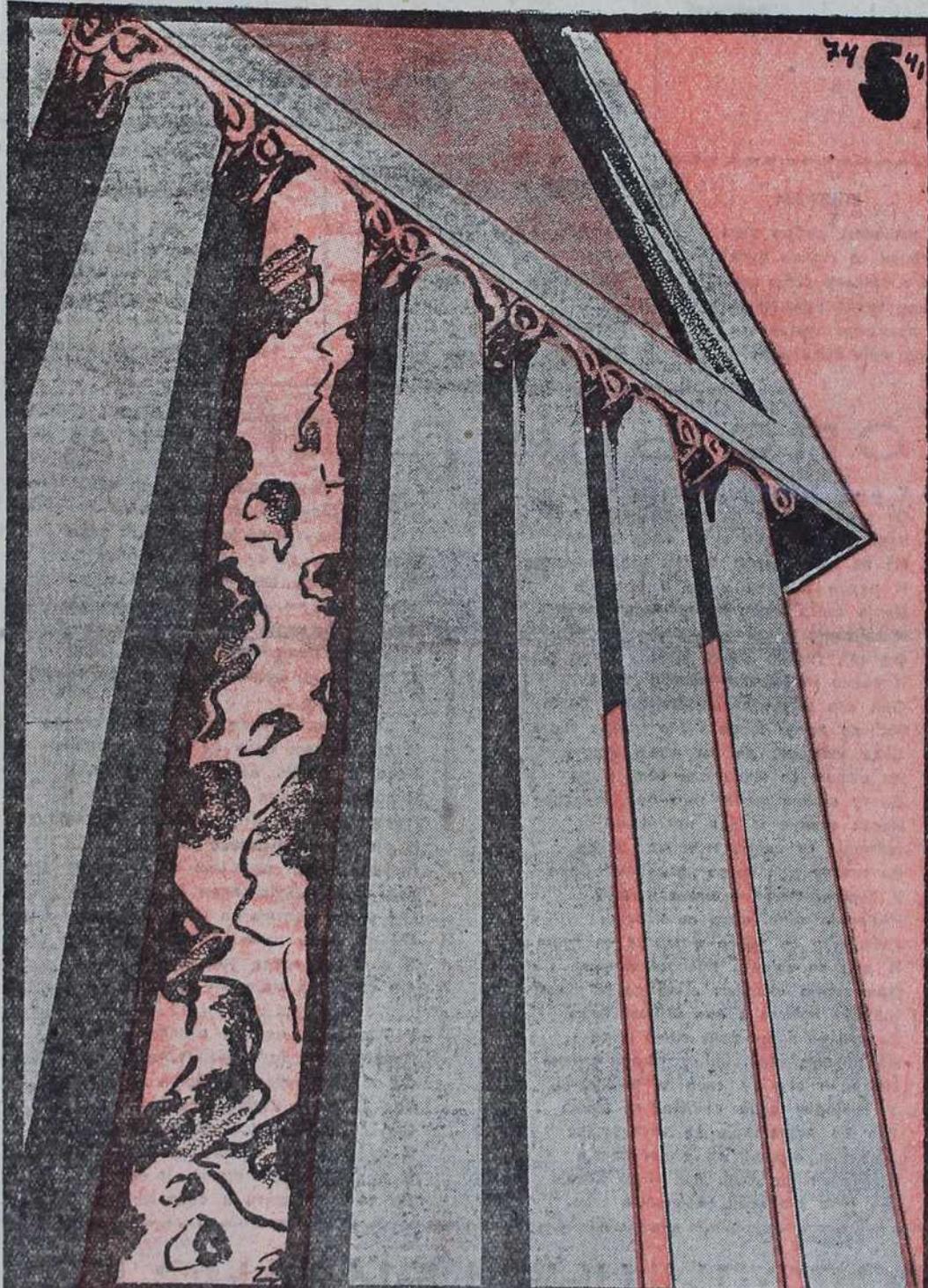
Ото Хабсбуршки приредио је недавно помпезни пријем у Холивуду. Следао се цео филмски и нефилмски Холивуд да се диви. Оту, јер је седео у златном престолу — који је наравно, био по-
зејмљен из филмског атељеа „Метро-Голдвин”.

АМЕРИЧКИ РЕКОРДИ

„Њујорк Таймс” пун је рубри-
ка о америчким рекордима. Ме-
ђу најинтересантније спада ре-
корд Фармера Кликеја. Он је за-
један сат разбио и појео 91 орах.

Међутим, Рузвелт не може да разбија ни један — јапански орах.

ПЕТА КОЛОНА У ВАШИНГТОНУ

Пета колона је... разбијена од разјарене масе.

Вести из иностранства

АМЕРИКА ПОМАЖЕ

Вашингтон, априла. — У једном говору који је одржao у америчкој академији за политичке и социјалне науке у Филаделфији, Литвинов је изјавио да би Америка требала да преузме офанзиву против Немачке.

Рузвелт је одговорио да ће онажавати целу чету спикера за борбу против Немачке. Како се сазнаје, Литвинов је после овога задовољан.

ЛОНДОН НИЈЕ ВАРАЛИЦА

Њу Делхи, априла. — Пошто Крипс није могао да задобије код Индуза политичко поверење за Британију, то је Рузвелтов пуномоћник пуковник Чонсон понудио Индусима гарантно писмо:

— Вашингтон гарантује да Лондон није варалица, каже пуковник Чонсон. Британија, ако не може, неће да вас превари. То бар знате из искуства.

ПРАКТИЧНОСТ АМЕРИКАНАЦА

Њујорк, априла. — Према најновијој вести британске новинске службе у заливу Нарагомсет (Род Ајланд) испаљен је омашком један торпедо који је после пута од десет километара погодио један — амерички брод.

Овим је дат доказ да су Американци практични, јер, као што се види, ниједан торпедо не испаљује се узалуд.

Крипсова путешествија

Полазећи у Индију Сер Крипс је понео старе енглеске играчке за успављивање — обећање и злато.

Звецкање са дукатима, овај пут није могло да упади, па је одмах употребљено омиљено енглеско опојно сретство, обећање слободе. Али како је ово сретство, и ако увијено у нову шарену хартију, много избледело још од прошлог рата, то није могло да има никаквог дејства на Индију.

Боравак Сер Крипса у Индији продужен је, да би Крипс пронашао неки нови блеф.

АМЕРИЧКЕ ВЕЖБЕ

У њујоршким милионарским круговима сад је у моди разбијање и рекорди, ко може више ствари да урнише.

Не зна се да ли је ово америчанска вежба за рат или је то увод и вежба за — уличне борбе по рецепту Литвинова.

ПРОМАШЕН ЦИЉ

Лондонски „Тајмс” туки се, као нажалост, у Енглеској има људи којима је курс акција цинка и гуме много пречи него стање на свима фронтовима.

Овај чланак, штампан у циљу да обавести свет, промашио је међутим циљ, јер је то цео свет већ знао — сем врло информативног „Тајмса”.

ИПАК ЈЕ ТО УСПЕХ

Сиднеј, априла. — Јапанци су сломили и последњи отпор остатака америчких трупа на полуострву Батангју.

— Сада су и „неверне Томе” виделе, изјавио је Мак Артур, главнокомандујући у Аустралији, да је моје бекство са Филипина ипак успех. Да нисам побегао, не би имали кога да поставе за главнокомандујућег у Аустралији.

ГДЕ ЈЕ ИСТИНА

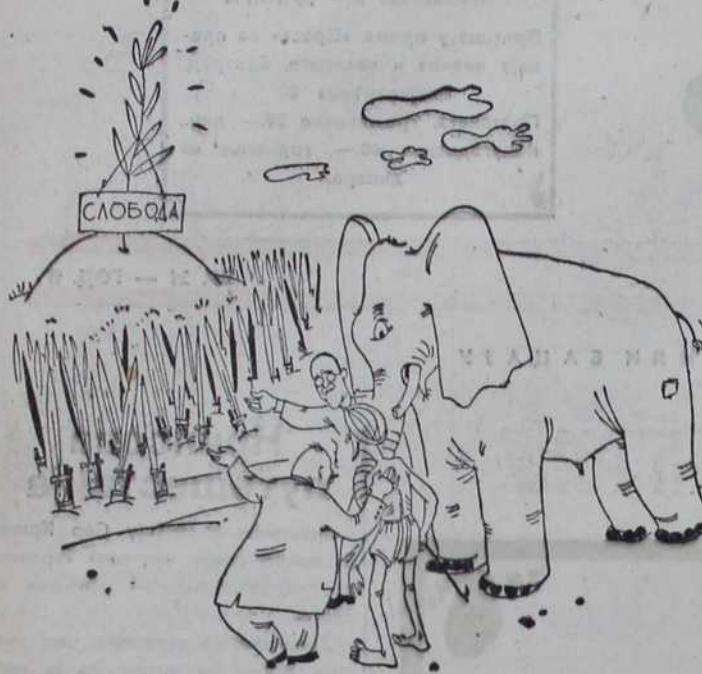
Вашингтон, априла. — После пропasti на Филипинима, а и сада после вести о паду Батангја, „Дејли Скоч” је јавио да се Мак Артур дубоко потресао. Међутим, један други лист каже да то није истина, већ да су Мак Артура потресли Јапанци. Преприка још траје, а нико се још не зна где је истина.

СИГУРНОСТ

Лондон, априла. — На питање новинара како је влада примила вест о поразу код Цејлона, Черчил је изјавио:

— Вест је, као што сам очекивао примљена са сигурношћу и без узрјавања. Знамо ми сви, а знаете и ви, да текве вести нису под мес ротко.

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

**Савремена
енциклопедија
Британика**

Адмиралитет — скуп паћеника којима је на челу мученик.
Битка — судар окренутим леђима.

Индиски конгрес — скуп људи који не виде наше поштене на-
мере у Индији.

Ескадра — група бродова која се сваким даном крпи.

Катастрофа — наш стапни пра-
тиоц у свакој битци.

Лорд Александар — човек који је у својим мукама приликом примања вести о раду морнари-
це премашио чак и Черчил.

Цејлон — нова пропаст, нова
горка пилула.

Тврдоглавост — одлука сваког нашег политичара и државника.

Одреđ — група спремна на
бекство.

Маневар — припрема за узми-
цање.

МАЛИ ПЕРИЦА СЕ ПИТА

■ Да ли се Малта зато тако зове, што су Енглези годинама малтретирали њено становништво?

■ Како је „наша врећа за-
крпу“ да ли случајно, или пак преко огласа?

■ Да ли се зна ко продаје „Продану невесту“ и ко је ку-
пио?

■ Ако је женидба лутрија, он-
да где се купују срећка за же-
ниду?

ЕПИГРАМ

Ко кашиком добро куса
У груди се стално буса
И к'о пример себе меће,
А кад треба пример дати
За невољног жртвовати
Онда нико први неће.

НОВА ПОРЕЂЕЊА

Тврдоглав је као Черчил.
Није успео као совјетске на-
нади.

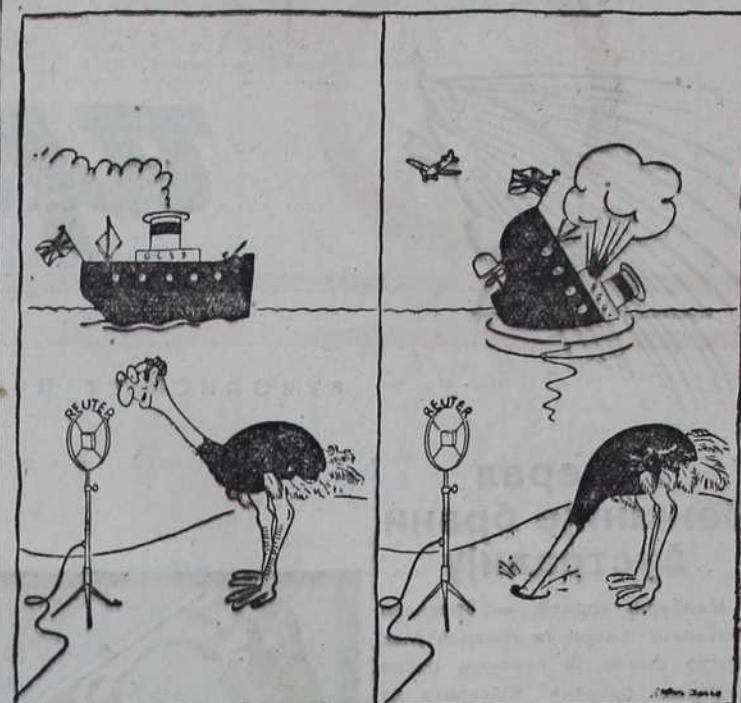
Муки се као Иран.
Пропатно је као генерал Мак
Артур.

Изгубљо је као Кримс са својом
мисијом.

Фабрикује као англосаксонци
лажи.

Интригант је као Мајски.
Излупали су га као Енглеску,

АГЕНЦИЈА „НОЈ“

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Азији Енглез ради све по плану
Са инвазијом хоће да шкоди Јапану
Види да им лађе врло мало вреде
Па их сами шаљу стално пред торпеде
И радио Лондон више и не крије
Да је Јапан дошао пред врата Индије
И са свога прага да уклони беду
Он сад гласно виче: Цејлон је на реду!
И колко их Јапан у маказе стеже
Они све журније Чанг-Кај-Шеку беже
Јес' да их је море стајло грдних света
Сада увидеше да им смета флота
Из петних се жила они сада журе
Да ту славну флоту што пре докусуре
Носач авиона и две крстарице
Јапанске су скоро потопиле птице
На истону дој се са „успехом“ боре
У Европи стање и црње и горе
Империја грца, кнда се и руши
Гибралтар се тресе а Малта се пуши
И док се пораза препунила чаша
Они тужно шапују: „Победа је наша“
Њихови ортаци с оне стране баре
За сударе војне врло мало мора
На речима сила, ал' у борби стрна
Најјурини сад су свуд са Филипине
У Њујорку сада опладе се праве
Где ће рејламери да се зауставе
Америка стрепи од новог белаја
Да Јапан не дође чак и до Хаваја
До Јуче диктатор, Америчка секса,

Сада од Лондона неку помоћ чека
И док осовина и вошти и чеше
Два ортака тужно један другог теше
Виде добро да су јадни у талону
Па сад лонцу неку праве у Лондону
Обрћују асталоче, гледају у шољу
Од врачаре ишту сада судбу бољу
Иди руке пере, Холкинс Виче; Опа!
А Черчил им вели: Ми смо децо тропа!

◆◆◆
А „сојузник“ њихов са источне стране
И сам јадни спао на најниже грани
Упао у кљусу, он се жустро цима
И последња нада изневери, зима
Пред Сталјином стоје мрачне перспективе
И он се мануо сваке офанзиве
Лиферује оно што још негде ваки
Кад не побеђује, први је у лажи
Где сунце разума не може да греје
Он измишља лажи и свој отров сеје
И када се свуда уплаткао лудо
Он сад Бога моли — чека неко чудо.

◆◆◆
У Риму, с' многих, отпало је перје.
Зато је у суду сад настало ферје
Од брда грехова направи се стварца
Вук је опет негде појео магарца
Кад се гора тресе, рађају се миши
У кучину неку заплео се Виши
У процесу овом истине је сува
Да се вук засити и овце сачува

ШТА ЈЕ НЕМОGUЋНО!

▲ Да амерички конвоји за Ен-
глеску неоштећени дођу у енгле-
ске луке.

▲ Да Енгези на Малти извуку
читаве главе.

▲ Да Франклин Рузвелт пре-
стане са хушкањем других наро-
да за рат.

▲ Да и даље остане енглески
систем колонијалног искоришће-
вања целога света.

▲ И да Нокс, амерички мини-
стар морнарице, престане са да-
вањем демантија на сопствене
изјаве.

АСОЦИЈАЦИЈЕ

Кримс — Ко ли ће то да ми
дође са лажним обећањима да
преговара.

Мина — Експлодираће ми гла-
ва кад се вратим свако пијан
кући.

Индија — Опет ће неко да ме
гадно насамари и превари.

Рузвелт — Ко ли ће то да ме
нахушка, да се свађам са женом.

ЈАКА ПОМОЋ

Лондон, априла. — У лондон-
ском кварту Финсбери подиже
се споменик Лењину са Лењин-
овом бистом, која ће увече бити
осветљена црвеним светлом.

— Надамо се, изјавио је један
владин функционер, да ће ова
наша помоћ Совјетима добро до-
ћи. Видеће да смо заиста реше-
ни да их помогнемо.

ЧЕТВОРОГОДИШЊИ БИЛАНС ЕНГЛЕСКЕ

1939

1940

1941

1942

AS.

ој НЕДЕЉЕ ој НЕДЕЉЕ

Недеља, 12 април

Људи су по неки пут веома чудни. Имам једног пријатеља који никако није хтео да се ожени. Једва га натерали људи. Стално је тврдио како су, по његовом мишљењу, брак и породица предрасуде и глупост. Али — од како се оженио, постао други човек. Ономад отишао у болницу где му жена очекује приносу. Сав зрачи од среће и натоварио се неким кутијама и пакетима. Болничарка га оставила да чека у претсобљу, а када се враћала да му јави радосну вест, има шта да види. Наш пријатељ седи на поду и игра се железницом, а око њега море лутака, оловних војника, аутомобила и књижица са slikama.

Понедељак, 13 април

Јутрос сам имао неочекивани сусрет. Неко звони а ја отварам врата и непрестано се мислим ко ли то може бити: просто сам одвикао од јутарњих посета. Кад отворим, а она мој млекаџија. Загрлисмо се као браћа, и срдечно изљубисмо, као да ми је, Боже опрости, положајник. Кад некога дugo не видите, па макар вам и није род, некако га рођачки дочекате.

Уторак, 13 април

Шетам се данас са једним старијим пријатељем а он се дубоко замисли и ставио прст на чело. Одједном ми вели:

— Истина је да наука напредује гигантским корацима, али, брате, проналазачи нису никад практични.

— Како то мислиш?

— Па ето, данас када се највише лаже преко Радија, нису још измислили апарат за хватање лажи, који ће кроз етер, на сваку неистину, викати: Лаже, лаже... Оnda би Лондон морао да захтви.

Среда, 15 април

Чудна је данас послуга. Тешко са њом човек излази на крај а без ње не може. Посетио сам

Америчке болничарке

— Ова филмска звезда мочи ће да нам учини огромне услуге, јер она зна савршено да се шминка.

БОДЉИКАВО ПРАСЕ

ТАМО АМО ПА У МЕСТО

ПОНЕДЕЉАК

Учерица нема
На Славији више
Овај трг се, ето,
Сада регулише
А ова реформа
Није била лака
Ми смо сад остали
И без „Три сељака“.

УТОРАК

Један вешти лопов
Направио план
Од шпајзова туђих
Створио мајдан
Сам је себе чова
Позвао на част
Па је крао брашно,
Сланину и маст.

СРЕДА

Од кад се корзом
Не може да шета
Никад није било
Овога зелене света.

ЧЕТВРТАК

Паркови зелене,
Шетачи се множе,
Сунце топло греје,
Собе се не ложе.

Хватају се везе,
Ничу нови знанци,
Чак у Топчицеру
Држе се састанци.

ПЕТАК

Једној жени младој
Требао је руж
Нашла лиферанта
Ал' да не зна муж
А грубијан овај
Има чудну ћуд
Зато посла има
Сад духовни суд.

СУБОТА

Већ недељу дана
Деца нам се муче
Одвалили од школе
Сад мора да уче
И сад ћачић сваки
Улицом шапуће:
„Много боље беше
Учење код куће!“

НЕДЕЉА

Црноебријанци
Сада беру мед
Нико их не може
Довести у ред
Кој њих прва цена
Мора бити стотка
Све ће ићи тако
Док не крене мотка.

Кроз узбуњани свет ТРУТОВИ

Паул Годман, вођа ционистичког савеза у Лондону изјавио је: „Поново власпостављење јеврејског привредног положаја у Европи мора да буде примљен од британске и савезничке владе као циљ овога рата.“

Сад барем британски и савезнички војници знају, зашто се боре.

ЛУДИ СТАРАЦ

Черчил је изјавио да ће издржати сваку критику.

Када остари, човек постаје равнодушан.

ДОСТИГНУТО јЕ

У Америци се лансира совјетска мода за мушкарце.

Тиме је рупа на панталонима постала омиљена у салонима.

ССЛАЖЕ СЕ

Черчил је изјавио да је цивилизација у опасности.

Да, али због њега!

БРОДОЛОМЦИ

Жена: Па добро, шта би ти још хтео!

Муж: Једно засебно острво!

Савремена Жизње

ПОБЕДА НА ПОЕНЕ

Енглески боксер лаке категорије, Кріпс, боксовао се ових дана са младим индиским боксером, Чандром Бозе. У пркос већој тежини и многим техничким триковима, Кріпс је изгубио, на поене, од младог Индуза.

СОЛИСТИ

Пошто су целога свога века водили рачуна само о својим интересима, мали клубови данас ни да чују за њих, па С. К. 13 и Б.С.К. остало су сами као у Срђему Рајко. Сад морају да играју само између себе а колико је то интересантно најбоље показују празне трибине.

АТЛЕТА У ХОТЕЛУ

— Молим вас, припазите да ми неко не побегне са овим...

ШТА ЂУ САД!

Нестало је снега и клизавице па већити клизачи из Потсавеза и Савеза немају више могућности за своје егзибиције. Зато се редом повлаче из спорetskog живота и траже шире поље рада. Наши спортисти их познају па се не плаше за њихову будућност.

НИСУ СТИГЛИ НА ЦИЉ

На источним скијашким утакмицама, тркачи Буђони, Ворошилов и Тимошенко, који су још прошле године били рђаво пласирани — нису успеле стигли на циљ.

ГЛАВНА СТАНИЦА

За увоз сухомеснате robe, свежега меса и других намирница Сењак је постао главна станица. Саобраћај робе и путника је сваки дан све већи па се указује потреба да се подигне једна велика зграда за станицу.

Нарочито је хитна потреба пеона пошто искакање и ускакање претставља за даме велику тешкоћу.

МЛЕЧЊАЦИ ЏОАНЕ КРАФОРД

Пре неколико дана је чувена холивудска дива Џоана Крафорд, посетила један амерички филмски музеј, и тамо великолично поклонила своја два зuba млечњака. Џоана је нарочито нагласила да жели да испод зuba буде написано да они датирају из 1920 године.

Како се даље сазнаје, њеним примером су сада пошли и остали „млађе“ звезде америчког филмског платна, те су сада млечњаци преплавили филмске музеје. Да се не би замерили Џоани Крафорд, све су узеле исту 1920 годину.

БЕРЛИН

И Равајло провод жели,
Идем сада у свет бели.
Овде народ примитиван
Туђи свет је вальда диван.

Ево, ја се овђе попе,
Ту је центар од Јевропе,
Нема чега да се плаши,
Ево, свуд су овде наши.

БОДЉИКАВО ПРАСЕ

НАШИ ЉУДИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Јанаћково писмо

из Лесковац

Моје слатко прасенце,

Мислеја сам јутроске на теб' и ондак сам се сетија да ти честитам пролетњу сезону због зашто с'г не требаш бундицу и калочне. Оно и с'г се може озебне а на куде неке јагуриде се и реп замрзнуја, ама се може и да изврда. Понајважно једа ни се променија ложач. С'г Саваот од куде небо — греје овеја гурави народ и то брез цедуљке и купончики. Нема ни ексик мера ни црна и бела берза, сви су рамни, барабар, и ники те не питује да л' си големаш или си, што викају, санкилот. На тија капицик ич не помага у прса бусање и протекција. Отегнуја си папци и онај што имаше палату на пет боја као што је умреја и Мане кондурција што си немаше коцуљку на себ'. Ама с'г и на куде небо има неки калабл'к, због зашто се брез конзисторију не може да разведемо од овеја зиму. Да се неје Свети Аркангел Михајло завадија сас Илију громовника, па овај с'г удрија у инат. Кој ће знаје шта је патам на куде небо, кад си не знајемо шта ни рођена жена работи на куде дом. Тија гушодавке, трепетљике и дамакице, какој да су шенуле сас памет. Обукују си панталоне, праже ршум сас мужи, пуше повише него човеци и језик ги игра какој чегртаљка. Њута си само кад спију. Оне си све знају и с'г су паметније од мужи. За њи је понајголема несрћа што нестаде брашно за лорфање и мазување и у место да си крију голотињу сас крпе ако нема дреје, оне поткусиле сукње па ги се виде краци до трбу' и леб да нема, пудер мора да има и тешко си мужу ако неје набавија што треба за фарбање. Наша стара до-

макице несу знале ни за пудер ни за кармини, али су готвиле ручак, прсте да полижеш, а ове ја наше проклетиње ни леб' си не знају да умесе. Али затој, карту непускају из руку, и за једну ноћ спљискају што ги је татко, деда и чукун деда зарадија. Тој си се с'г вика: савремена дама а она наше стровремске, викају фесаре. Ама у фес беше поштење и српство, а у шешири је белосветско. Такој ти је то кад човек рипне ка луд камен. Све што је туђе, тој му је поголемо и побаво.

А с'г у здравје и скоро виђење

ваш Јанаћко

КАД СЕ ВАТРОГАСАЦ ЖЕНИ...

ПАШИЋЕВО ИЗВРДАВАЊЕ

Чим је дошао из иностранства по завршеном школовању један млад човек, син богате београдске фамилије навалио је свим средствима на Пашића да га пријеми у дипломатску службу. Али чим га је видео, Пашићу се сај човек није допао и то постављење растегло се тако скоро годину дана. Једнога дана, јави се Пашићу један угледан политичар и како су почели разговор, посетилац рече да је дошао гросто на наваљивање своје жене да замоли за постављање тог младог човека.

— Знаш, Никола, ја ти ово говорим по жељи моје жене, а ја лично ни десет пара не бих дао за тога човека. Разговарао сам са њим неколико пута, и имам утисак да он нема ниједна вијуге у мозгу.

— Јест, овај, ја због тога избегавам да га поставим. Си има те вијуге, и много их има, и ја знаш, за то, и не верујем да би, овај, био згодан и послушан већ би много вијугао и у политици, па ме зато радује што смо ја и ти баш истога мишљења.

РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ
И МЕНИЦЕ

Подрум Саве Милиновића „Клековача“ био је некада стениште многих београдских интелектуалаца и уметника. Једног поднева, у подруму срвати Јанко Веселиновић са неким својим пријатељем, елегантне спољашности са скупоценим прстенима на рукама и златним ланцем преко груди.

Свекидашње друштво било је већ на окупу и уз пљуцкање и шалу претресало позоришне и књижевне новости.

Ушавши, Јанко претстави свог пријатеља као директора једне добро познате банке и присутни се редом руковаше са њим. Брзак, Милорад Митровић, Петровић „Сељанчица“ и други, били су овома господину већ познати, „по чувињу“ како се он изразио.

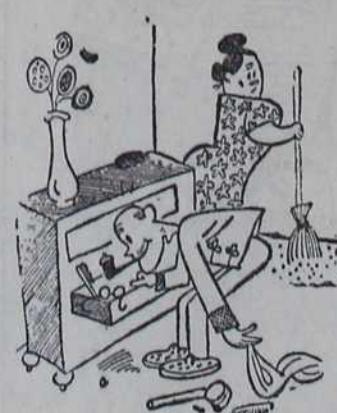
— Ја сам Радоје Домановић, рече један младолик човек.

— И господина познајем или сам бар негде чуо за њега, рече банкар.

— Па зар ти не читаши ништа, запита га Јанко. То је Радоје Стадија.

— Ама Јанко, читам ја много, али се не сећам.

— Море, Јанко, остави човека на миру, рече Радоје Домановић. Он је свакако прочитао моје име на некој мојој меници у својој банци и ето одакле ме познаје.

— Какав је то опет страшан неред! Где су ти укоснице! Чиме ћу сада да очистим лулу...

— Шта кажеш, не умем да рукујем бријачем! Па ја сам осуђен на вечиту робију што сам једнога заклао бријачем...

НАЧЕЛО ПЕТРА КОЧИЋА

После Ивандајског атентата који је извршио један Босанац, свим босанским омладинцима било је отказано свако гостољубље у Србији нарочито у Београду. Бегунци, политички кривци, као и они који се само ради школовања бавили у Србији, морали су у року од 24 сата да напусте србијанско тле. Међу овим последњим био је и Петар Кочић. Већ после два часа Кочић се јави полицији носећи у руци завежљај са целом својом имовином.

— Готов сам и одлазим, рече он.

— Па ниси морао, Кочић, тако брзо. Имаш времена још пуна 22 сата, рече му један познаник, полицијски виши чиновник.

— Правило мого живота је да будем експедитиван, па кад се већ ради о експедирању, онда ја ево одмах примењујем, одговори озбиљно Кочић, прими своје исправе и у пратњи жандарма оде на Савско пристаниште.

НА ЦАРИНАРНИЦИ

— Добио си опкладу, Тошо. Она није кријумчарка.

СУМЊИВО МУ ЈЕ

У друштву глумаца, у којем је био такође и Тео Линген, повео се разговор о једном колеги.

— Ја немам ништа да му приговорим, рекао је један из друштва, никад нисам чуо од њега неку погрдну реч о својим колегама.

— Тако, одговори Тео Линген, — а зар ти није баш то сумњиво. Какав је он глумац, кад никог не оговара.

НЕ ЗАМЕРА МУ

— Твој пријатељ свуда око прича о теби хиљаде лажи!

— То ништа не смеше! Али кад би он почeo да прича истину о мени, тада би му ја показао већ. Пребио бих га на мртво и да...

БЕРЛИН

И Равајло провод жели,
Идем сада у свет бели.
Овде народ примитиван
Туђи свет је вальда диван.

Ево, ја се овђе попе,
Ту је центар од Јевропе,
Нема чега да се плаши,
Ево, свуд су овде наши.

ПАРИЗ

Ала бивши савезници,
Спомоћ шаљу ал' по љики,
Ова спомоћ братски прија,
Ту не треба „Конкордија“.

Ала овђен добро греју,
Саме круне у музеју.
Бившима се народ диви,
Нико није у активи.

ВАШИНГОН

Онемила Бела кућа,
Биће да су посла врућа,
Ће су сада киднепери,
Жицароши и гангстери.

Ову војску волим златну
Све јунаци ал' на платну
Нек се чује сада клик:
„Сви у борбу, ал' цурик!“

ИНДИЈА

Шта је вејде тол'ко мезе,
Сад Индија соло везе,
Џабе слали туну Кріпса,
Не помаже сад ни стипса.

Ал' уреди ову ћабу,
Што веле к'о Панта бабу,
Људе поби, цркве пали,
А хришћанство сада хвали.

КИРИД

Пази овђен чудна врења,
Промукли од узбуђења,
Чим 'оволико вичу: доле!
Мора да их нешто боле.

Кроз Европу ја сам прошо',
Сад сам опет кући дошо'.
Сад за Лондон нема меда,
Сваки своју кућу гледа.

Шарена страна

— Мико, Мико, опет много пушиш. Знаш врло добро да је то отров који човека полако убија!

— Па, драга моја женице, ја не могу да узмем одмах арсеник.

◆◆◆
Један удварач даје као поклон једној артисткињи неки брош.

— Двоумио сам се, шта да узмем, рече јој, између два броша и једне фине наруквице с једним цветом од брилијанта.

— А зашто нисте узели наруквицу?

— Зато што су ме гледали.

◆◆◆
— Не, нећу више да пијем.

— Зашто? Зар си тако рђав кад пијеш?

— Не: него кад сам пијан онда плаћам дугове!

◆◆◆
— Госпођо, ваш муж је пао на степеницима у подруму и озледио се...

— О, Боже! Је ли пао кад се пењао или кад је силазио.

— Кад је силазио.

— Хвала Богу, флаши су биле празне...

— Ја кадгод рекнем неку глупост, ја се сам себи смејем.

— Благо теби. Ти проводиш већи живот.

◆◆◆
Неки стари момак проводи вечери код једног удовице.

— Што се не ожениш њоме?

— Питај га другови.

— Мислио сам на то... али кад се оженим, где ћу онда проводити вечери?

◆◆◆
Отац: Је ли, Перице, шта ти је то на челу?

Перица: Ништа. Слушајмо сам се ујео.

Отац: Зашто лажеш! Како си могао зубима да дохватиш чело!

Перица: Попео сам се на столицу.

◆◆◆
Илустрација: Чујем да сте купили новог Рембранта.

— Да, онај ранији ми је постао и сувише стар.

САД ЂЕ БИТИ ШТА ЂЕ БИТИ

— Марија, изнесите напоље папагаја. Хоћу нешто повериљиво да кажем своме мужу.

— Дајте ми нешто за моје грло, ја сам оперски певач.

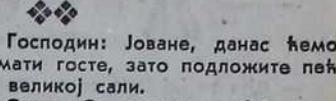
— Можда један бријач!

Сельак се исповеда:

— Скоро сваког дана тукао сам жену.

— Не питам те за врљине, него за грехове! прекиде га свештеник.

Господин: Јоване, данас ћемо имати гости, зато подложите пећ у великој сали.

Слуѓа: За колико особа?

◆◆◆
Полицијац: — Дакле, ти дању просиш, а ноћу обијаш туђе куће.

Простак: — А шта би ви хтели: дању да обијам куће, а ноћу да просим. Па онда бих се ја лепо провео!

◆◆◆
— Да ли је издавач употребио штогод од оног што си му последњи пут послao?

— Јесте марку за одговор...

◆◆◆
Илустрација: Једна женска фигура се усмијава другој.

БИЗМАРК И ЗВОНО

Кад је Бизмарк живео у Франкфурту станововао је код људи који нису били ни мало љубазни. Као што му је било досадно да стално је свог слугу, кад би му требао, он је замолио газду да замести звону. Газда му је садајо ту молбу.

Неколико дана доцније одјекнуо је из Бизмаркове собе путања из револвера. Преплашен газда улете у Бизмаркову собу. За столом је седео Бизмарк и мирно писао, док се крај њега још димио испаљени револвер.

— За име Божје, шта се догодило? изненађено упита газда.

— Ништа, — одговори му Бизмарк, ја сам звао свог слугу. Ви ћете се већ привикнути на ову врсту позива.

Још истог дана Бизмарк је добио звонце.

ИЗГУБЉЕНИ ЗЛАТНИК

Славни Тајеран, који је у свакој прилици могао да боцне свакога, играо је једне ноћи са Жаком Ротшилдом, који је већ имао милионе, али који је био познат по своме тврдичлуку. По свршеној игри, Ротшилд је преbroјавао новац притом паде му на под један лујдор. Милионар нервозно скочи, поче да склања намештај и да тражи златник. Тајеран га је неко време посматрао смешти се, затим извади из чепа новчаницу, од пет стотина франака, смота је, запали на свећи и прилаžeши Ротшилду, рече:

— Дозволите да осветлим под...

ОСИГУРАО СЕ

За време летовања, у једном пансиону, пријатељ улазећи примети Марк Твен да седи за клаџиром и изненађено га упита:

— Да ниси ти, који не трпиш музiku, сео да нам мало свираш?

— Не, одговори Марк Твен, сео сам да не би ти или неко други сео да свира.

— Шта, имаш пет година, а велики си као столица!

— А колико столица има година!

ПАТКА НА ГРАШКУ

Познати карикатуриста Сам имао је једну патку, коју је необично волео и с којом је често по врту шетао и забављао се. Једнога дана карикатуриста није био најбоље у воље, а патка није била најмирниј, већ је непрестано шиштала.

— Слушај ти, окрете се карикатуриста патки, умири се и не мој да ме изазиваш. Грашак је овога лета веома јевтин, а цео свет тврди да је патка на грашку нешто најлепше.

ПИТАЊЕ ПРОТОКОЛА

Две дворске dame са двора Фридриха II посвађају се око тога: којој припада част да уђе прва? То буде споменено краљу.

— Чији је муж старији по чину? упита краљ.

— Истога су чина.

— Ко је старији по годинама?

— Истих су година, из исте класе.

— Онда добро, рече краљ, нека уђе она која је глупља!

ПЕТЕНОВ ОДГОВОР

Маршалу Петену, великому војсковођи из светскога рата, поставише једном приликом, питање:

— Имамо два пуковника истог ранга, истих година и са истим одликовањима. Само један од њих је пешак, а други артиљерац. Кад се сртну ко ће од њих први поздравити?

— Онај који је учтивији.

СОКРАТ О ЖЕНAMA

Један пријатељ грчког филозофа Сократа хтео је да се кени и затражио савет од филозофа:

— Шта ми ти саветујеш? Која је жена најбоља?

— Не могу ти препоручити ниједну жену, одговори филозоф, нити се бирањем нешто постиже. Ако је жена лепа, вараће те; ако је ружна, неће ти се допasti; узмеш ли сироту, пропашћеш; узмеш ли богату, заповедаће ти; ако је глупа, биће ти несносна; а ако буде зла, имаћеш прилику да упознаш пакао.

Илустрација: Једна женска фигура се усмијава другој.

Она: Како да дам, да ми се сашије нова хаљина!

Он: Безплатно, или остани без ње.

◆◆◆
— Ја сам познавао једног младића, који се једном тако уплашио да је за сваѓа онемео.

— Ко вам је то причао?

— Он сам.

◆◆◆
Професор меничног права:
— Кажите ми, шта је то менџница?

Студент: Не знам.

Професор: О, срећни човече!

◆◆◆
Муж затекао жену са љубавником:

Муж: Господине, један од нас је сувишан.

Жена: Ја не налазим!

◆◆◆
Илустрација: Једна женска фигура се усмијава другој.

Чича Илијин лични опис

Још давно, пре светскога рата Београђани су врло често прелазили у Земун, неки ради провода, а неки послом.

У то време, објава за један долазак и повратак издавао је савски комесаријат, а тај посаостало је радио Љубиша практиканта, званог Главоња.

Он је као тајну награду за свршен посао примао пет или десет паре, које му је публика остављала на тајнирче од попијене кафе.

Једнога дана Чича Илија, глумац, после непроспаване ноћи у Београду, зажели се земунског гулаша и пође у Земун. Јавио се Главоњи и замолио објаву.

— Како се зовеш?

— Илија Станојевић.

— Шта си по занимању?

— Глумац.

Пошто је Љубиша све то записао, дошао је на ред лични опис. Подигао је главу да види чинину физиономију, а чича у том тренутку зажмуро на десно око.

Главоња почне записивати: „Главе окружле, кратке проседе кошце, широког носа, ћорав на десно око“... Па подиже главу да види даљи опис, али у том тренутку зажмуро на лево око.

Главоња пребриса оно „ћорав на десно око“ па поправи сад на „лево око“. Опет подиже главу, али је чича већ зажмуро опет на десно око.

— Па на које си око ћорав, оца ти глумачког узвикну Главоња. Ња и поче писати нову објаву.

— Јесте ли однели рачун госту у собу број 991?
— Наравно, господине. Али чудна ствар! Кад сам прошао поједи се чуо сам га како пева сасвим задовољан!

— Чујем да сте купили новог Рембранта.
— Да, онај ранији ми је постао и сувише стар.

Боксерски менаџер који се рве са „љ“ и „л“

Да Карло Кулијат случајно није славни боксерски менаџер, него власник некадашње ћевабџиске прчварнице и данашњег облакодера, данас бисмо ми на сред Теразија имали „Албанију“, и никада „Албанију“.

Да се Карло Кулијат случајно није дружине с боксерима, него рецимо с Христифором Колумбом, можда би овај Кулијата издесирао за неког проналазача каквог седмог континента; а можда би и Карло од Кристифора направио каквог боксерског шампиона. И према томе, да су ова два великане живели истовремено, поставља се огромно питање да ли би у Риге од Фере улице писало: „Боксерска школа Колумбо-Кулијат“; или би на америчкој обали висила tabla с написом: „Проналазачка школа Кулијат-Колумбо“. Но у сваком случају, само под условом да те написе пише Кулијат, покојни Христифор имао би на њима презиме Колумбо. И да је Карло којим случајем пронашао Европу, данас би на географским картама, преко места на којима ми живимо, писало: „Балканско полуострво“.

Да је Карло Кулијат неким случајем био сам себи кум, данас би се и он сам звао дружице: Карло Кулијат.

Јер кад би Карло Кулијат умео да потрефи где треба да дође слово „л“ место „љ“, и „љ“ место „л“, то би по реду било триста прво светско чудо; а он сам триста прво чудовиште. Тражите све од Карла Кулијата; тражите да сутра Марковић победи Богдановић; или тражите да Богдановић победи Марковић; свеједно; или тражите да прода више улазница него што може да се набије у салу Радничке коморе; тражите штогод хоћете, све ће то он лепо удесити, не постоји за њега „не може“. Али не тражите од Карла Кулијата да вам каже где треба да дође слово „л“, а где „љ“. Не тражите од њега да каже да његова школа није најбоља на Балканском полуострву. Јер он то не уме. Он уме да каже само то да је „његова школа најбоља на Балканском полуострву“.

Ако вас ноћу неко боцне нечим шиљетим у леђа и викне: „Руки у вис другаче!“ знајте сигурно да то отприлике треба да буде лопов. Ако неко други шчепа лопова иза леђа за јаку и викне: „Стој, не мрдо!“ то је онда жандарм.

Ако вас неко на улици куцне прстом у раме, не насмеши се љубазно и каже вам: „Ево вам осам динара ситно, дајте ми банку у хартији!“ знајте да је то модеран просјак и да сматра да он вама чини услугу, а не ви њему.

Ко другоме јаму копа, тај је... надничар... Ко рано рани, тај је... млекаџија... Пардон! То је прошло време. Не. То је давно прошло време. Беше некад. Ко данас рано рани, тај јури млекаџија.

Ако видите неког задовољног, дебелог човека који пролази поред коњске касапнице не бацајући на излог прождрљиве погледе, знајте да је... црноберзијанац.

Ако вас неко на улици запита: „Шта је било, кад ће почети?“ Знајте да је тај неки футбалски новијач, чије се „у“ и „ајд саад“ запарложило још од прошле године.

Али ако у неком бифеу чујете да неко тражи: „Каљнер, једну дупљу луту!“ Немојте се ни осртати. Знајте сигурно да је то Каљо Кулијат.

Овај чувени бокс-менаџер ожењен је Српкињом. У почетку је било муке. Кад јој је рекао да је луби, ангажујући истовремено један полубац, она му је улубила шешир и спљошила нос. Ствар је мало изашла на чистину тек кад јој је некако објаснио да је воли као људ.

Рузвелтов поклон

— Немој да ме одбијаш, цурице, чика ти је спремио леп поклон...

Талага

Кошава бесно брише, снег неуморно веје,
Из куће човек неће ни пса да пусти.
Ап' гла, гомила људи стоји испод стреје
Ту су жене и деца. Мрзне тај шпалтер густи.
Облачно или ведро, ту своје сваки дан.
На то их порок гони; треба им дуван.

Не постоји за њих сметња, ко да им за главом мач.
Чује се сваја, падају тешке речи, на сваком лицу јед-
Ап' нико не отступа, жилавје сад пушач,
Сваки упорно чува своје место и ред
А људи само једно: У колико је време боље и мраз тањи
У толико нервозе мање и сам шпалтер је мањи.

КОЈИ ЈЕ ОДГОВОР ТАЧАН!

Дајемо вам четири питања са одговорима. Подвуките оловком онеј одговор који сматрате да је тачан.

Стаљин је:

Црвени диктатор.
Гробар Русије и руског народа.
Капиталистички верни слуга.
Светски револуционер.

Очинлек је:

Баксуз човек.
Несуђени црноберзијанац.
Избатиндан генерал.
Либиски мученик.

Усавањка

Буји, паји моје чедо мало,
Буди човек другог кроја,
Увек гледај посла своја
Да би сунце теби увек џало!

Немој да преваре тебе,
Увек гледај само себе.
Нови дејији принцип чу се:
„У се и усвојењујусе“.

Ко истину не зна шта је!
Па најче на пут криви
Целог века, докле живи
Он ће имат да се каје...

За добијавање

Године школске крај
За ћака пун је жучи
Кад се кроз прсте гледа
Онда се мање
Две недеље мину
Од Ускrsa
Па ипак код многих има доста...

Чаоџија Шондеко

Професор пита ћака: Кажи ми
Марко, која је највећа животиња?
Бак не зна и гледа у земљу.

— Но, шта гледаш у земљу,
гледај у мене.

◆◆

Отац саветује сина:

— Ти си већ зрео човек, сине,
и сам увиђаш да се школа и ка-
фана ни мало не слажу.
— То је и моје мишљење, оче.
Зато сам решио да напустим
школу.

◆◆

— Погледај, драги мужићу!
Примила сам осигурање за твој
несрећни случај, па сам купила
диван шешир!

◆◆

Учитељица: Перице, реци нам
који зуби последњиничу?

Ученик: Златни.

◆◆

— Новцем који имам могу све
да купим.

— Зар баш све?
— Како? Не верујете?

— Не. Покушајте да купите по-
штење.

◆◆

— Дошао сам да наплатим ра-
чун за ваш нови теретни ауто.

— Како? Да наплатите! Па ваш
ми је газда рекао да ће аутомо-
бил за три месеца сам себе да
исплати.

◆◆

Учитељ: Реци ми, Перо, од ко-
јих риба добијамо зејтин?

Бак: Од сардина.

◆◆

Келнер: Јесу ли вама, малочас,
украли кишобран?

Гости: Да. Јесте ли га нашли?

Келнер: Не, него сам хтео да
вам јавим да је киша престала.

◆◆

— Скупе су те ваше морске
рибе!

— Знам, господине, али треба
рачунати на подвозд.

— Па ваљда не путују колима
за спасавање...

◆◆

— Како је то досадно кад чо-
век почине да стари!

— Па ипак, је то једино сре-
тство које је до данас пронађено
да човек дуго живи!

◆◆

Господин (ново) службеници: Ер-
жика, ви сте ми срце разбили...

Ержика: Пст! Немојте да вас
чује госпођа, још ће ми и то од-
бити од плате!

◆◆

Госпођа: Имате ли добре пре-
поруке из куће у којој сте до сад
радили?

Нова служавка: Нису ми дали,
али верујте ми, госпођо, ја уста-
јем свако јутро у пет сати, по-
чистим, спремим доручак... и на-
местим све кревете пре но што
ико устане.

◆◆

— Драги, врати се што пре.
Страшно се бојим лопова.

◆◆

— Пре неки дан сретох твог
друга из основне школе, Живу
Тодоровића!

— Ја га се не сећам.
— Како, па то је један дебель-
ко са седом брадом!

— Богами, ја у Основној школи
нисам имао ниједног другог са се-
дом брадом.

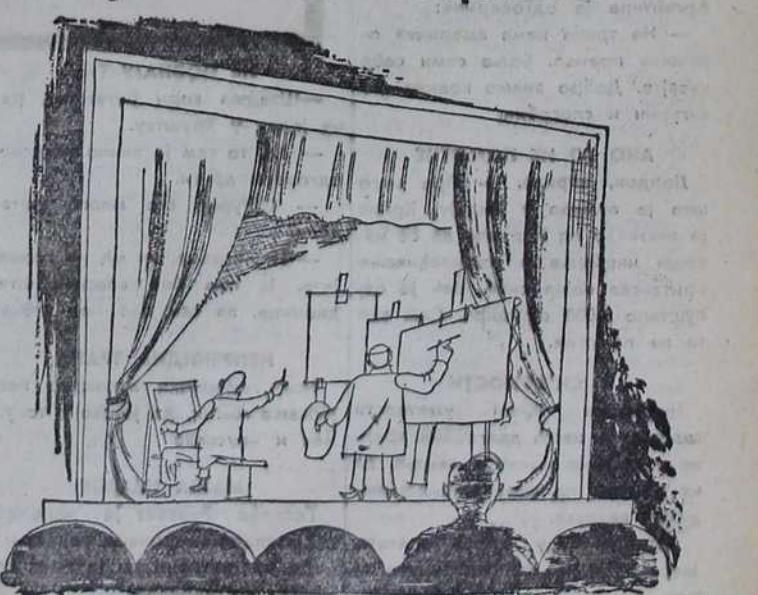
Нови будилник за оне који се
тешко буде ујутру.

◆◆

— Ова је слика, по мом миш-
љењу, најбољи сликарски рад
који сам досада израдио...

— Па да, али зато ипак не тре-
ба да губите наду, младићу...

Како мали борци за заштита... уметничко позориште

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

СТОЈАН ПРОТИЋ И НИЋИФОР

ДОБАР САВЕТ

Два сељака из истог села срећоше се и отпочеле разговор:

— Мој коњ се разболео! каже један. Шта си ти твоме дао када је био болестан?

— Терпентин.

После недељу дана опет се нађоше она двојица.

— Дао сам своме коњу терпентин и он је угинуо.

— Мој такође.

ГЛЕДА У НОВЧАНИК

Два пијана друга седе у три часа изјутра још у кафани. Један од њих вади новчаник, отвара га и дуго гледа у њега.

— Шта тражиш, друже? упитао је онај други.

— Гледам у новчаник, да видим, да ли сам још жедан.

НЕ ПРИЈА МУ ТЕРЕН

Америчком дугопругашу Мак Артуру, на кога су Англосаксонци много рачунали за Пацифичке утакмице, не прија терен на Пацифiku јер није навикао на тврд терен, зато је отишао чак у Аустралију да тражи мекши.

ТЕХНИЧКИ НЕМОГУЋЕ

„Манчестер Гвардијан“ се чуђењем пише: флота Сједињених америчких држава тражила је по Пацифiku узапад јапанском флоту.

У јапанским поморским круговима имајмање се не чуде томе, што Американци нису срели јапанску флоту, јер и сам адмирал Харт путовао је у своју поморску базу — подморницом, и према томе било је технички немогуће да сртне јапанску флоту на дну мора.

ОДУШЕВЉЕЊЕ У ЛУЖНОЈ

АМЕРИЦИ

Рио Де Жанеиро, априла. — Одушевљење за рат, у Лужној Америци, расте из дана у дан невероватним темпом. На све стране јављају се многообројни добровољци, који желе да се боре на страни Рузвелта „народног учредитеља“. У неким местима пријавиле су се за добровољце чак и бебе од девет месеци.

САД ЈЕ ТЕК СИГУРАН

Узбуђено улази један ловац у ловачку кућу и пита своје другове:

— Јесте ли сви ту?

— Јесмо.

— Хвала Богу! Онда сам заиста убио једног јелена...

ДОБРО ЗНАМО

Буенос Ајрес, априла. — Рузвелт је понудио аргентинској влади да пријужи своје бродове америчким конвојима. Влада Аргентине је одговорила:

— Не треба нама америчка оружана пратња. Боље сами себе чувајте. Добро знамо колико сте сигурни и способни.

АКО ТО НЕ ПОМОГНЕ

Лондон, априла. — Пре него што је отишао у Индију, Крипс је захтевао од Черчилла да се изврши чишћење и подмлађивање британске војне силе. Већ је отпуштен 5.000 официра. Сем ако то не помогне.

У СИГУРНОСТИ

Њујоршки музеј уметности склонио је своја драгоцене збирке у сигурно место у земљи, да их заштити од евентуалних напада из ваздуха.

Када их буду хтели вратити, јевреји ће се већ побринути за њих.

Поставши први пут министар, Стојан Протић пун полета својски прионе на рад. У томе су га једино ометали разни пријатељи и познаници долазећи свакодневно да му пожеле срећно и дуго мистроваше и да му траже разне услуге.

Међу овима био је и неки трговачки сензул Нићифор, познат свог великог тврдичлука и неугледне спољашности. Код Протића он је долазио већ три пута, или ништа није тражио ни за себе, ни за другога. Кад је дошао и четврти пут Стојан га пресрете речима:

— Море, Нићо, ти ми долазиш већ четврти пут и ништа не тражиш.

— Шта ћу тражити, радим лепо, имам свега, него дојем тако да се посаветујемо.

— О чему да се посаветујемо? зачуди се Стојан Протић.

— Па о реформама, брате, што треба да их изводиш. Видиш, да сам ја на пример на твом месту, ја бих ово овако (иту Нићифор отпоче на дугачко и широко да излаже шта он мисли о реформама у просвети, финансијама, војсци, пољопривреди и тако даље).

Протић га је слушао, гледао, мешкољио се, и кад буде да Нићифор још не мисли да заврши, он га прекиде:

— А ја да сам, Нићо, на твом месту, ја бих се пре свега уљудио. Обријао бих се, ошишао, окупао, окрпио то одело, сасекао нокте и онда када бих ту главну реформу извео, наставио би свој сензулски посао.

Доцније сва београдска чаршија приметила је да се Нићифор из основа променио и уљудио али је стално бежао од Стојана Протића.

БЕРЗАНСКИ ИЗВЕШТАЈ

На берзи је учињено много закључења. Долар и фунта су се тако срозали да нема тражње. Мораће ускоро престати да се котирају. Акције предузета демократија лимитет проглашене су за безвредне и више се не котирају.

Комунистички траст је пао под стечај. Акције Мурманска, Индије и Цејлона у сталном су паду. Акционарско друштво большевичка офанзива претрпело је крах. Обвезнице Енглеске флоте и Америчка помоћ претрпеле су велике губитке и више их нико не купује.

КОМУНАЛНА ХРОНИКА

ЈЕДИНА БЕНЕФИЦИЈА

Бивши претседници и одборници општина, који годинама нису сипали са трамваја, за који су имали доживите бесплатне карте и који су одређивали станице пред својим кућама имају и данас бенефицију — да бесплатна иду пешице.

ЈОШ ЈЕДАН УКРАС МАЊИ

Познати београдски музеј, хотел „Македонија“ биће ових дана претворен у једну савремену грађевину. Ту, на томе месту, требало је да се подигне задржна палата, али пошто то није било суђено, овај украс биће сама поткресан да не смета саобраћају.

ПЕНЏЕТИРАЊЕ УЛИЦА

Ових дана су асфалтирани улице Београда удешена за пролетњу сезону — ударена су пенџета и закрпе и то без купона за ципеле.

НЕМА ЗА РАЈКА КАПА

Сва удружења и установе имају у Београду своје домове само општина нема још свој дом. Ове године се потрефило обое, па зато нико и не мисли на издање општинског дома.

ПРВИ УСПЕХ

Лондон, 17 априла. — Први лорд адмиралитета, Александар саопштио је штампи да је прошло пуних 24 часа како није потопљен ниједан енглески брод.

БИЛИ НА ОТКЛАПАЊУ

Лондон, 17 априла. — Познати богољојац Мајски, водио је америчке делегате код једне враче на Пикадилију, да их отклапа, пошто је утврђено да делују од уроха.

МОЛЕПСТВИЈЕ

Москва, 17 априла. — Сталјин је присуствовао благодарењу под ведрим небом на Црвеном тргу, на коме се цео савет комесара молио Богу да укине лето и уведе зиму читаву годину.

ЗАХВАЛНОСТ

— Ја знам, господине професоре, колико сам вам обавезан. Ви сте за мoga сина много учинили и ја ћу вам вечно бити захвалан, јер да вас није, он би био највећи магарац на свету.

Савремени цепарош

НЕ ПОЗНАЈУ ГА

— Штедња води богатству, реће један у друштву.

— Да, то сам ја лично искусио, одговори други.

— Сигурно сте много уштедели?

— Не, човаче, ви ме не познајете. Ја сам био власник штедионице, па сам пао под стечај.

НЕПРЕКИДНА ТРАКА

Нови амерички министар наоружања мисли, да је све у току... Чак и неуспехе.

МАЈКА НАЦИЈЕ

Госпођа Рузвелт је поделила своје слике америчким војницима. Да их опомене да је смех користан по здравље.

КАД ЈЕ СИН НАГАО

Син, адвокат: Тата, најзад сам окончао ону ствар око наследства, која се вукла пуних десет година.

Отац, адвокат: Погрешио си, јер ја сам ти ту ствар предао да би ти имао доживотну ренту.

СТЕВАН СРЕМАЦ О АКАДЕМИЈИ

НАУКА

Сазнавши да је у Српску Краљевску Академију улази и један господин малих квалификација, Сремац рече:

— Богоми ће се дотерати до тле да ћемо зажалити за Иришком Академијом: тамо су била свега два слепца, а овде ће им бити ковачи.

НЕ ЛЕПИ СЕ НА ЛЕПАК

— Моје мишљење о теби је непромењено: префињен си дух, проницљив си и имаш своју животну филозофију...

— Чекај! Упозоравам те да немам ни марјаша.

ВЕЛИКО ИСКУШЕЊЕ

Млекације из Жаркова, Железника и Острожнице тражили су од београдске општине да премести Саву на друго место пошто они не могу одолети искушењу да када виде тако дивну воду на сипају по мало у своје канте. А после глупа публика профестује.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илustrације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Телефон редакције: 25-592.

Штампа: Штампарија „Лиц“.